

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **L. P.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2014, č. j. 3094/DS/14-4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 4. 2015, č. j. 17 A 11/2015 - 31,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

[1] Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 8. 12. 2014, č. j. 3094/DS/14-4, zamítl odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 1. 9. 2014 č.j. 16675/OD-P/14, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 600 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Proti tomuto rozhodnutí žalovaného stěžovatel podal žalobu ke Krajskému soudu v Plzni. Ten usnesením ze dne 2. 4. 2015, č. j. 17 A 11/2015 - 31, řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku stěžovatelem. Proti tomuto usnesení krajského soudu stěžovatel brojl včasnou kasační stížností.

[3] Ve svém podání ze dne 12. 5. 2015, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne, však stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět, neboť po jejím podání vydal Krajský soud v Plzni usnesení ze dne 22. 4. 2015, č. j. 17 A 11/2015 - 41, kterým napadené usnesení zrušil.

II. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[4] Podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[5] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením. Nejvyšší správní soud proto rozhodl v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. o tom, že se řízení zastavuje.

III. Závěr

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Podle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatel vzal svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byl uspokojen, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2015

JUDr. Radan Malík.
předseda senátu